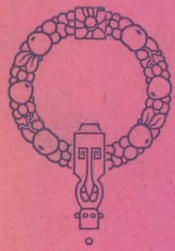

T 27673

1990

- JUL. 2005

1111 2016

SZINHÁZ

Szerkesztik :
BIRÓ ELEK
 és
FALUDY BÉLA.

Egyes
szám
ára
10
LEI.

Egyes
szám
ára
10
LEI.

FELHŐ ERVIN.

Dévai Színház.

38242

SAJÁT ÉRDEKÉBEN

AJÁNLJUK
MINDENKINEK
FIGYELMÉBE

HIRSCH TESTVÉREK

NŐI- ÉS FÉRFI
DIVATÁRUHÁZÁT

HOL NAGY VÁLASZTÉKBAN ÉS MÉRSÉKELT ÁRAKON
SZEREZHETI BE SZÜKSÉGLETÉT.

A legkedvezőbb bevásárlási forrás

RIDIKÜLÖK
FONÁSA stb.

órák
és
ékszerekben.

ARANYOZÁS
EZÜSTÖZÉS.

ÓRA- ÉS ÉKSZERJAVITÓMŰHELY. ○ VÉSNÖKI MŰTEREM.

SZOLID ÁRAK.

PONTOS KISZOLGÁLÁS.

Alexandru Czitron

órák és ékszerész, Déva Str. Reg. Maria 15. (Színház mellett.)

SZINHÁZ

KOVÁCS IMRE, szinigazgató

KOVÁCS IMRE SZINTÁRSULATA.

Azt a címet is lehetne adni ennek az írásnak, hogy „színészek Déván“, csak hogy ez bizonyos mértékig meghamisítása volna az igazságnak. A városi színházban működő társulatnak hivatalos címe ugyanis nincs, de logikus értelemben véve a dolgot, e fenti cím feltétlenül helyes. Mi azonban nem akarunk filozofálni, csak a ténynél maradunk: megjöttünk, itt vagyunk és örülünk. Nehogy félreértés legyen. Nemcsak azért örülünk, mert a saison kezdetével sok régi, jó ismerősünket üdvözölhetjük újra, hanem azért is, mert tudjuk, hogy nivós, komoly és változatos előadásokat nyújtunk. Most szépen, sorjában bemutatjuk a társulat tagjait, akiket szinpadról a közönség már ismer ugyan, de akiket azonban a mi megvilágításunkban is kellemes megismerni.

Kovács Imre igazgató az első szeretettel viszontlátott tagja a társulatának. Őt már ismeri jól a közönség. Kifünő színházi érzékkel rendelkezik, artisztikus törekvéseivel magas nivóra emelte a vidéki színészetet. Az idei saison elején is hű marad elveihez, hogy nem ígér, hanem tényekkel és meglepetésekkel szolgál. Annyit elárulunk, hogy az összes operett és drámai ujdonságokat a legjobb előadásban mutatja be. Igaz, hogy nem nagy kunszt ezt neki megtenni, meri kifünő társulata ép oly ambícióval dolgozik, mint *Kovács*, aki viszont igazolja a közmondást, hogy ilyképpen saját szerencséjének *Kovácsa*.

Eljött természetesen újra *K. Szücs Irén*, a legsokoldalubb színésznő, akinek pompás alakításaira szívesen emlékszik vissza a közönség. Az operettelőadásoknál első helyen szerepel *Perényi Manca*, aki tehetségével és szép, iskolázott hangjával mint kész primadonna tökéletesen meghódította a

közönséget. A társulatnak két soubrettje van. Az egyik: *Kádár Gabi*, egy előkelő aradi urleány, aki csodálatos gyorsasággal jutott el a művészi fejlődés ama fokára, amihez másoknak hosszú évek kellene. A másik: *Sipos Nelly*. Őt nem kell bemutatni. Régi ismerős. Ügyesen táncol, temperamentumáért dicséretet érdemel. A pompásan összeválogatott társulatnak hölgytagjai még *Harmath Jolán* drámai hősnő. Kulturált beszélőművészete, nemesen átgondolt játéka komoly és nagy feladatokra képesítik. A szép *Péterffy Böske* kedves jelenség, aki társalgási szerepekben ép olyan jól megállja a helyét, mint az énekesekben. *Csillag Lola* komoly megfontoltsággal játsza az anyaszerepeket, de mint komikáné is elsőrangu; *Igmándi Aranka* diszkrét játékát a színjátszás minden fájában jól fel lehet használni; továbbá *Hudi Piroška*, aki a kisebb szerepeket tölti be példásan. Nem szabad megfeledkezni *Katona Ilonkáról* sem, aki ugyan fiatal színésznő, de máris szép sikerekre tett szert. *Mészáros Rózsi* eleganciájával kelt állandó feltűnést, míg *R. Csáky Margit* szintén egyik erőssége a társulatnak.

Ezek után a férfiak.

Elsőnek kell megemlíteni *Kubinszky Viktor* igazgatóhelyettes titkárt, aki a színház művészi és gazdasági ügyeit intézi bámulatoós precizitással és lelkiismeretességgel. Mint kómikus színész nagy sikereket arat. *Kozma Hugó*, a társulat vendégművésze Erdély legnépszerűbb bonvivantja, aki-ben ennek a szerepkörnek minden tartozéka ideálisan egyesül. *Felhő Ervin* a közönség kedvence. Nagyszerű táncos komikus, páratlan a maga nemében. Fiatal, elegáns, kedves és kitűnő hangja is van. Nagyszerű rendező. A világ legszerényebb embere a népszerű *Battyán Kálmán*, aki baritonista, buffokómikus, drámai és jellemszínész egy személyben.

Legjobb szerepei: a „Hazudik a muzsikaszó“-ban Szilvió, a „Sárga csikó“ Lacija, a „Hollandi menyecské“-ben Stopp és a „Taifun“-ban Tokeramó. Már több izben hívták fővárosi színházakhoz, de ő megmarad a vidéken. *Soor Jenő* drámai hős, ügyes rendező és intelligens színész. A Nemzeti Színházban Rómeót játsza nagy sikerrel. *Jódy Károly* énekes táncos bonvivánt. Még fiatal színész, aki nagyon szép jövő előtt áll. A lányok kedvence. *Virág Lajos* szerelmes színész. A fiatal színészgárda egyik legtehetségesebb tagja. A közeljövőben nagy színpadokon fogjuk viszontlátni. *Faludi Béla* táncos naturburs szerepekben nyújt kiváló alakításokat, a háboru alatt frontszínész volt és az összes kitüntetésekét megszerezte. *Birő Elek*, a fiatal színész és az ujságíró gárda egyik legtehetségesebb tagja. Novellái és versei közismertek. *Kovácsnay Arthur* fejlődőképes, tehetséges szép jövőre jogosult, ugyszintén *Márton István* is.

Freund Lajos az ország első karnagya. Nemrég ünnepték működésének huszonöt éves évfordu'óját, mely alkalmal a kolozsvári Román Operában a Tannhäusert vezényelte. *Cserbanies Pál* diszlettervező a lelke az előadásoknak. Művészi diszletei az előadások szenzációja. Mint színész is már több izben sikerrel lépett fel.

Ilyen társulattal természetesen félfannyi ambicióval is lehet sikereket elérni, mint amennyi Kovács Imrében van. A népszerű igazgató, ismerve társulatának értékeit, nagyszabásu programot állított össze. Színre kerül az idei saisonban: Cserbere, Fi-fi, Hamburgi menyasszony, Kis grizett, Arany-madár, János vitéz, Babavásár, Az ártatlan Don Juan, Gazdag lány, Marsall, Ibolya és az összes operett és drámai ujdonságok.

Virág Lajos megsüketült.

— Rémes história. —

Ez a történet akkor esett meg, amikor Kovács Imre színigazgató társulata Oravicáról Resicára utazott. Akkor süketült meg szegény Virág Lajos. Ne tessék megijedni, nem volt igaz a dolog, csak éppen Virág hitte igaznak és fölött megrémült. A dolog kapitális tréfa volt, melyet az a nagy imposztor főzött ki, Kubinszky Viktor, a titkár.

De hát hadd mondjam el sorjában.

Éjfél tájban mozdult el a társulat Oravicáról. A vasuti kupékban annyian helyezkedtek el, ahányan éppen tudtak. Virágnak abban a szakaszban jutott hely, amelyben Kubinszky, Jódy, Sorr és még néhányan a társulat férfitagjai közül helyezkedtek el. — Mikor a vonat elindult, beszélgettek és cigarettáztak. Lassankint azonban kialudt a gyér világítás és kialudt a cigaretta parazsa is. Viszont a művészurak sorban elaludtak.

Rendben is lett volna minden, ha Virág Lajos nem hortyogott volna, azt mondják, hogy mikor egyedül alszik egy szobában, nem szokta tenni, de mihelyt még

valaki más van rajta kívül ott ahol alszik, csak azért is hortyogással bosszantja azt. Kubinszky viszont meg úgy alszik, hogy ha egy oroszán bögne mellette, vagy ágyut sütnének el a közelében, arra nem ébred fel, de mihelyt valaki hortyog a szomszédságában, azonnal felébred. Gondolhatod kedves olvasó — bocsáss meg, hogy tegezlek, de már úgy szoktam azzal, akit szeretek, — gondolhatod — mondom — hogy hányszor ébredt Kubinszky. Ahány-szor ébredt, annyiszor káromkodott. Aznap éjszaka valamennyi szent a magasságos égben rettenetesen csuklott, mert Kubinszky annyit emlegette őket.

Azonban az álmatlan éjjelen keresztül volt is elég alkalma, hogy egy rettenetes tervet kiesseljen. Mikor apróra kieszelte, már világosodott s akkor felkeltette Jódyt, kihivta a folyosóra és így suttogott hozzá:

— Te, a Virágot megréfáljuk. Ha felébred és bármelyikünkhöz szól, nem mondjuk neki hangosan a választ, hanem csak az ajkunkat mozgatjuk, mintha beszélénk.

Sorra kihivta aztán a folyosóra

Sorrt, Románt, Földest és a többieket is s mindegyikkel közölte tervét.

A fiuk aztán szép csendesen újra elhelyezkedtek a kupében és vártak. Nemsokára felébredt Virág. Nagyott nyujtózott és akkorát ásított, hogy ezer szerencse, hogy bentült a vasuti kocsiban és nem mellette állott, különben elnyelte volna. Aztán kérdezte:

— Gyerekék, hány az óra?

Sorr erre kiveszi zsebéből az órát, ránéz s aztán mozgatja az ajkát, de nem ejt ki egy szót sem.

— Mit mondasz, hány az óra?

— kérdezi újra Virág.

Sorr megint csak úgy tesz. Virág erre odafordul Kubinszky-hez és mondja:

— Ez a Sorr bolondot akar belőlem csinálni. Légy szives, mondd meg te, hogy hány az óra?

Kubinszky is kiveszi az óráját, ránéz, aztán némán mozgatja az ajkát.

— Nem hallok semmit! — kiált fel ijedten Virág.

Aztán sorra mindenkihez intéz kérdéseket s valamennyien csak az ajkukat mozgatják.

— Szent Isten, megsüketültem, — kiált fel ijedten Virág.

Mind vigasztalják, de termé-

szetesen néma ajkmozgással, mire még fokozódik a kétségbeesése. Kubinszky végre megtalálta a módját, hogyan lehet Virággal társalogni. Elővett papírt s minden kérdésre írásban felelt. Mikor aztán Virág egyszer azt mondja, hogy süketsége miatt nem lehet többé színész, Kubinszky ezt írta a papírra válaszul:

— Nem baj, legalább nem hallok, ha kifütyülnek!

Ebben a pillanatban fütyült odakint a mozdony és ezt Virág meghallotta. Meghallotta azt is, mikor a kalauz az állomás nevét kiáltotta. Akkor rájött, hogy megtréfálták. Először meg akart mindenkit verni, de aztán azon való örömeiben, hogy mégse süketült meg, sorra megbocsánatot mindenkinek. Kubinszkynek is, de csak azon feltétellel, hogy kétszáz lei ákontót kap. Megkapta.

Kóró Pál

a „Temesvári Hírlap”
helyettes szerkesztője.

VÁROSI PARKBAN

levő lakásomat 6. számú
pad alatt elcserélném

modern

különbejáratu szobáért.
Lelépést és fellépést fizetek.

Battyán.

OLGA.

BIRÓ ELEK.

A mult áll itten sötét ablakodnál,
Rózsákat hozott, nem hallod szavát?
A mult, mely forró karjaiban tartott,
A mult, mely ajkán érezte az ajkad,
Nos, nem hallod szavát?

Igen, igen, visszajöttem hozzád,
Miként visszajöttem minden éjszakán,
És itt kacagok, sirok, míg a hajnal
Lágy sugárral palástjába takar,
S én elalszom tőle...

Mert a nappal nem az én világom,
Akkor a jelen mosolyog feléd,
De keskeny utakon és zörgő leveleken
Sok-sok keserves panasszal szívemben
Éjjel én jövök.

Ha minden elmulik, elszáll az álom,
Meggyógyul, beheged minden seb,
Neved és emléked ott lesz a Jelenben
És egy forró könnyel a szememben
Élni fog a mult.

K. SZÜCS IRÉN, igazgatóné.

Lakást keresünk! . . .

A piskii express berobogott Déva hatalmas fedetlen pályaudvarára; Thalia papjai, papnői széjjelrebbentek lakást keresni. Én is elindultam Faludy Bélával, hogy majd együtt bérelünk lakást; még akkor nem tudtuk, hogy nem lesz hol.

Két órai kitartó gyalogolás után végre elhangzott egy háziasszony ajkáról a boldogító igen. Ne tessék félreérteni, — igenis, azt mondta, hogy van egy szobája kiadó, van benne egy ágy és egy sezlon. Megkérdeztük nagy óvatosan, hogy mennyit fizetünk havonta a szobáért, az asszony nem adott határozott választ, hanem azt mondta, hogy tekintve az időt, mely már esti 10 óra felé jár, ne kószáljunk tovább, hanem fektüdjünk le nyugodtan, reggel hazajön az ura s akkor megmondja a szoba árát.

A szoba belső berendezése pompás dekorációját mutatta Gorkij éjjeli menedékhelyének; de mindegy: volt lakás.

A nagy örömtől elkábulva, már az első percben hangfogó nélkül vitatkoztunk azon, hogy melyikünk alszik a diványon. Én hivatkoztam arra, hogy tekintve azt,

hogy én vagyok a fiatalabb és okosabb, nekem dukál az ágy. Ő viszont arra hivatkozott, hogy ő az idősebb és elkeseredettebb, feltétlenül igényt tart az ágyra; végre sorshuzás útján szerencsémre nekem jutott a divány. Jól is aludtam volna én azon a diványon, de annyira kényelmes volt, hogy fel kellett kelnem éjszaka háromszor pihenni. Végre reggel lett, hazajött a házigazda s közölte velünk, hogy hajlandó kiadni a lakást havonta 1200 leiert, ha előre kifizetjük; nagyon olcsónak találva a lakást, hangtalaaul távoztunk.

Három-négy órai bolyongás után egy sokkal olcsóbb lakásra akadtunk, itt nem tudom mi okból, azt kérdezte a háziasszony, hogy vannak-e szüleink, mire Faludi azt felelte, hogy vannak, de ha parancsolja, szívesen megöljük őket, csak adja ki a lakást. Itt már hajlandó volt a házigazda kiadni a szobát havi 800 leiert és ha adunk neki, a feleségének és a tízenkét gyermekének szabadjegyet a színházba. Majd visszajövrünk, mondtuk s újra neki indultunk lakást keresni. Utközben viszketni kezdett a balszemem,

mondom, te Béla, meglátod, engem valami öröm ér. — Tényleg a színház előtt megfogott bennünket egy asszony azzal, hogy egész közel a színházhoz, a Szöllőhegy-utcában (három kilométer) van egy szobája kiadó, de az a kérdés, hogy az urfiak milyen válásuak, mire mi azonnal megígértük, hogy kikeresztelkedünk, ha kiadja a szobát. Erre ő is hajlandónak mutatkozott havi 1000 leiért a szobát bérbe adni. Béla

elkeseredetten kérdezte: hát aztán van-e istálló az udvarban? hát az minek kérem, csodálkozott az asszony. — Azért néném, felelte Béla, hogy azt a marhát bekösse oda, aki magának azért a szobáért 1000 leit fog fizetni.

Igy végződött a mi lakáskeresésünk s most, ha nem is egy szobában, de egymással szemben lakunk a városi parkban.

Lojzi.

Mihulescu Lilihez.

Tegnap még semmi, de semmi bajom nem volt és máma! jaj, jobb róla nem beszélni.

Reggel amikor az iskolába mentem észrevettem, hogy valami furcsa érzés szorongatta mellemet. Először nem tudtam mi csoda, csak később, midőn . . . tanár ur felszólított történelemből és azt kérdezte ki volt a szépség istennője, én azt mondtam, hogy Mihulescu Lili. Az osztály elkezdett nevetni, a tanár ur beírt az osztálykönyvbe. De én boldog voltam. Már tudtam, hogy mi volt az a nyugtalanító érzés. Én szeretem magát művésznek, még ha el is hasalok, szeretem.

Holnap elmegyek a színházba, ott fogok ülni a jobb oldalon az

utolsó sorba, mert nincs már pénzem több, hogy előre üljek. Kérem, egy fehér rózsza lesz a gomblyukamban, ha észre veszt, nevéssen le rám.

Kérem, én nem akartam megbántani a levelemmel és inkább virágot küldtem volna, de akkor már nem lenne pénzem színházra, pedig én látni akarom.

Ugye, nem haragszik?

Kezeit csókolja:

Fehér Pista

főreáliskola V. oszt. tanuló.

A fenti levelet egy kis diák küldte Mihulescu Lilinek és annyira bájos, naiv, hogy teljes egészében itt közöljük.

Színházi lapunkon való hasznunkért házat vennénk. Nem baj, ha ötemeletes is.

Biró—Faludy.

Színházi versikék.

Kovács direktor jó direktor,
mint rendező se megvetendő,
azért nem csuda, ha esténkint
minden színházjegy jó kelendő,
nemcsak kenyere van tehátlan,
hanem egy néhanap kalácsa,
azért ráillik a közmondás;
szerencséjének jó Kovácsa.

Battyának a torka fáj
Sokszor
Elment az orvoshoz
Mert nagyon félt már a toroktól
És levegőváltozást
Ajánlott a doktor.
Battyán nyári ruhába
Öltözött
És a „Csillag” kávéházból
A „Park” kávéházba költözött.

Egy művész — nevét eltitkolom,
beteg lett a minap,
orvost hivat, és hogy a szive fáj,
panaszolja a doktor bácsinak,
a történetnek vége ugyanaz,
mint előfordul sokszor,
a művésznőnek szive meggyógyult,
de beteg lett a doktor.

Péterffy Böske apróhirdetett,
hogy kis szobát keres,
nagy ne legyen, de kedves és csinos
és főleg kellemes,
de hát mivel nagy a lakáshiány,
hiába várt ajánlatot,
de végre egy gavallér ifjútól
ilyen pár sort kapott:

nagsád, szobára úgy sem lel,
hallgasson meg hát engem,
ajánlom Önnek, ezentul
lakjon az én szivemben.
Péterffy Böske válaszolt:
köszönöm, de hiába,
uram, én nem lakom soha
népes bérkaszárnnyába.

Egy kis lány fejében
Csak ez motoszkál:
Vajjon a strandra ő
Kijön-e Kozma Hugó?
Mert szivében bebutorozva
Csak egy nagy vágy van:
Meglátni végre, hogy milyen
Radjami herceg uszónadrágban.

Felhő Ervin meghült nagyon,
szentséges teremő,
egy nap alatt kellett néki
két tucat zsebkendő,
mondták neki: ily nagy nátha
nagy ritkaság és csodás,
azt felelte: ez nem nátha,
ez már Felhő-szakadás.

KÓRÓ PÁL.

Egyszer volt Dettán kutyavásár ...

Paludy Pistának, hazánk legkitünőbb trombitásának van egy „Pubi“ névre hallgató fajkutyája. (Szakértők szerint fiatalabb korban kuvasz volt). Pista azt állítja, hogy 1500 leiért vette a kutyát, míg resicai szemtanuk hitelesen bizonyították, hogy egy spárgára kötött velőscsonttal csalta haza az utcáról.

Fentnevezett fajebet Dettán a szálloda előtt, ahol a mi Pistánk lakott, Dr. Pecér dróttminiszter elfogta; Faludynak nagy utána-járással és husz lei „készpénzzel“ sikerült a kutyát szabadlábra

helyeztetni. Másnap „Pubi“ ur csupa kíváncsiságból megint kiült napkurát venni a szálloda előtti sarokköre. Meglátta ezt a rend egyik éber őre, nem szólt egy szót sem a kutyának, hanem kötelessége tudatában, kirohant a városvégi sintértelepre s azonnal indult vissza egy sintér kíséretében a kutyát elfogni. Igen ám, de míg a rendőr odajárt, Faludy észrevette, hogy a kutyája kint van és beszólította s így természetesen a kutyának már csak hült helyét találták. A rendőr megvakarta a tarkóját s bosszankodva mormogta a bajusza alatt: „Hej, az áldóját, hogy én erre nem gondoltam“.

Lojzi.

Vallomás.

Perényi Mancinak.

*A szinpadon láttam meg, mosolyogva jött be
A kacérság tüze lobogott szemébe;
Táncolt és énekelt. Magával ragadott,
Arcán az örök vágy csodásan ragyogott.
Csupa illat volt, ragyogó szépség,
Bübájos, ehhez nem fér kétség.
Csodáltam, bámultam — elkábult a fejem,
Akkor tudtam meg, hogy mi a szerelem.*

Albert Elemér.

APRÓHIRDETÉSEK.

Egy szó ára 1—5 évig terjedő fogház.

Különbejáratu rövid diványt hónapos szobának kivenne egy csendes kórista. Levelek „nincsen pénzem, de majd lesz“ jeligére a kiadóhivatalban.

Márton István, tömegbonvivant.

Szemem alatti gyűrűket Citron Sándor ékszerésznél arany cigarettatárcára becserélném. Kérem irjon: Adja vagy nem adja jeligére a kiadóba. 28.

Soor Jenő hirneves énektanár énekiskolája megnyílt. Lakás: Str. Regina Maria bal (link) oldal.

Dévai csavargyár korlátlan mennyiségben szállít pajeszcsavarintó gépeket.

Gagebeosztásról könyvet irtam. Részletes utmutató. Színészeknek nélkülözhetetlen.

Mészáros Rózs.

Piszkos jellememet tiszta frakkingre becserélném.

Virág színész.

Tegnap este a fótéren elvesztettem a hangomat. Becsületes megtaláló egész nyugodtan megtarthatja.

Sipos Nell.

Egyik ballábamat jobb lábra becserélném. Ugyanott jó karban lévő talesz eladó.

Kovácsnai Kohn Arthur.

Gázi emeléshez emelőgépeket keres Kovács szinigazgató.

Tehetségért házhoz jövök.

Jódi.

Ebédemhez tökeerős társat keresek.

Román.

Jó karban levő színész nő még jobb karba menne. „Csak párosan szép ez az élet“ jeligére a kiadóba. 28.

Schreiber Lajos, a társulat fiatalabb karmestere keres megvételre összehajtható és zsebhenhordható Stradivari hegedűt. Ajánlatokat kér „Hitelbe“ jeligére a kiadóba.

Hogy született meg a színházi ujság?

Faludy Béla és Biró Elek, a színház két könnyelmű filozófusa, egy szép napon gagefizetés után alig másfél órára megállapították, hogy bár adósságaik még mindig rendezetlenek, az egy hónap óta tartó pillanatnyi pénz-zavar ismét beköszöntött.

Mi módon lehetne egy kis pénzmagra szert tenni, sopánkodik a világfájdalmashumoru Biró. Az ákontó nap még beláthatatlan messzeségbe késik, kilátásra pedig nincs kilátás, hogy belátásról ne is beszéljünk, mert ki mer nekünk kölcsönözni — csak csekély 10.000 leit is, pedig mi jól fizetők vagyunk, legföljebb nem kapnánk meg soha, állapította meg rezignáltan Faludy.

Egész uton azon törték fejüket, hogyan lehetne semmiből pénzt csinálni. Alaposan meghányták-

vetették a semmit. Forgatták, tagolták, de a semmi csak semmi maradt. Történt pedig ez Hazudik a muzsikaszó előadásának végén, mikor egy suszterinas füttyülte azt, hogy bolondság az élet. Bár egy vas nem volt a zsebükbe, mintegy szuggerálva siettek a Népkerti

vendéglő felé, honnan cigányzene és rostélyos szag áradt ki a juniusi éjszakába

Enni vagy nem enni, ez itt a kérdés, folytatja Faludy, — de miből? kérdezte Biró.

Hát az ideámból.

???. . .

Kiadunk egy színházi lapot, arra csak kapunk egy kis előleget.

Azt mondanom

sem kell, hogy még aznap az előlegből engem is meghívtak fényes vacsorára.

Igy született meg a dévai színházi ujság.

Egy közös ismerős.

BIRÓ ELEK, a „Színház” főszerkesztője

DÉVAI KRÓNKA.

A póruhárt Don Juan. — Oh Bajadérom. — Amikor a vendéglős fél a színésztől.

X. Y. dévai nagykereskedő, a helybeli intelligencia egyik kimagasló tagja. A hét hőse. Olyan eset, mint ami vele megesett, az Déván páratlan eset.

Hősünk egy szép napsugáros napon arra a szomorú tudatra ébredt, hogy örületesen szerelmes. Hogy kibe? ... Azt nem nehéz kitalálni. A szintársulat egyik csinos, fiatal hölgytagjába. Barátunk tehát elhatározta, hogy meghódítja a művésznőt.

Megismerkedett két színésszel, akik a megfelelő magas tiszteletdíjat megkapva, barátunkat bemutatatták a művésznőnek.

De mit tesz Isten.

A művésznő, akinek már volt egy komoly udvarlója, éppen vacsoránál ült fentemlitett komoly barátjával, midőn éles csengetés rázta meg a levegőt. A művésznő mit sem sejtve ment ajtót nyitni. Az ajtóban ott állott X. Y. nagy csokorral a kezében, kabátzsebéből pezsgős üvegek kandikáltak ki. A komoly barát midőn ezt meglátta, bosszút lihegve táncolt, X. Y. — mint aki biztos a győzelmében — kezdett a művésznővel megkedvesedni. Intim han-

gulat, pezsgős mámor: barát, két hatalmas pofon, kirugás.

Szegény ártatlan Don Juan most azt sem tudja, hogy kire haragudjon: a művésznőre, a barátára vagy a két színészre. Pasz. Így végződött az oly szépen nekiindult kaland.

*

Oh, Bajadérom, kit a szívem imád, Oh, Bajadérom, megöl érte a vágy. Ezt érezhette az a dévai kis diák is, aki a művésznő szép szemeiért pénzt lopott otthon, hogy virágot küldhessen a szive Bajadérjának. Szegény édes apja, midőn rájött egyetlen fia ballépésére, első felháborodásában agyon akarta ütni szerelmes fiát. Később megelégedett annyival, hogy elküldte fiát — levegőváltásra.

*

Amikor a vendéglős fél a színésztől, avagy emberi felvilágosodás jöjjön el a te országot. Alábbi szomorú, de mégis humoros kis eset társulatunk egyik nagyon szimpatikus tagjával esett meg. Barátunk déli 12 órakor semmi rossztól sem tartva, bemegy egyik előkelő dévai vendéglőbe.

Letül, vár egy fél órát, sehol semmi, csenget, kiabál, semmi; vár egy órát, végre az egyik pincér megszánja, odamegy és kijelenti, hogy ernivalót nem kaphat, mert a főnök ur megtiltotta, hogy színészt kiszolgáljanak, hogy miért, arról nem adott bővebb felvilágosítást. Barátunk kíváncsi természetű fiú és azonkívül borzasztó éhes volt. Felkereste a tulajdonost és kérdőre vonta. A tulaj-

donos lakonikusan így válaszolt: — Maguk úgy sem fizetnek és én nem akarom, hogy szolid helyiségem jó hírét veszélyeztessék.

Szomorú, hogy a felvilágosodás századában még ilyen esetek is előfordulhatnak.

Azt hiszem, nem kell több kommentárt fűzni ehhez a mesehez, amiben az a legszomorubb, hogy szóról-szóra igaz. *ludi.*

KEDVES COLLEGA!

— Mondja csak, kedves collega ur, hol volt Kovács Imre szinigazgató ilyen sokáig?

— Bukarestben, ahol most ért végett az igazgatók és a román színészsindikátus naggyülése.

— Remélem, jó híreket hozott?

— Csakis kizárólag jó híreket hozott. Megadták újra a nyolc játzsási engedélyt.

— Bravó!

— Maga is örül neki, mert én is.

— Mondja csak, kedves collega ur, K. Szűcs Irén, aki a legkedvesebb direktorné, mikor játszik?

— Nézze, először én nemcsak állítólag, hanem tényleg mondom, hogy a legkedvesebb direktorné és collega a „Gazdag lány” egyik női főszerepét, Mari kisasszonyt fogja játszani, biztosan itt is óriási sikerrel.

— Mondja, kedves collega ur?

— Mit mondjak még?

— Felhő Ervin, a város kedvence hová szerződik jövőre?

— Ezt még talán ő sem tudja. Kolozsvárról, Aradról és Fehér Imrétől kapott szerződési ajánlatot.

— Neki könnyű! És a szép Mihulescu Lili?

— Ő szintén Felhővel szerződik, betartja a régi parancsot: asszony kövesd az urad!

— De szeretnék Felhő helyébe lenni.

— Csodálom . . . én is.

— Mondja csak, kedves collega ur, kinek vitte azt a szép virágcsokrot?

— Perényi Mancinak vittem a névnapjára.

— Ugy látszik, hogy maga az egész társulatba szerelmes?!

— Igen, de főleg Perényi Manciba.

— Ne féljen, nem maga az egyetlen.

— Mondja csak, kedves collega ur, Jódi Károlyt mikor fogjuk látni már egy jó bonvivant szerepben?

— Eljön az ő ideje is, de kérem, ne beszéljen már annyit, mert sietek mértéket vetetni az új ruhámhoz.

— Hol csináltatja?

— *Kinda Miklósnál.*

— Persze, persze, hisz ezt gondolhattam volna.

— Miért?

— Mert ott láttam Felhő Ervint, amint ruhát próbál. Felhő pedig a divatkirály. Ő utána igazodik az egész város. De már megyek.

— Várjon.

— Hát jó, de gyorsan kérdezzen, mert Virág Lajos vár rám a Corsoban.

— Virág! Tudja, hogy az egy nagyon szimpatikus fiú? A „Sárga keztyű“-ben Radnay báró szerepében nagyon tetszett.

— Az én barátom csak szimpatikus fiú lehet.

— Mondja csak, kedves collega ur, ki az az elegáns ur, akivel az isteni Kádár Gabi sétál délutánonként?

— Dózsa Jenő, Erdély legszellemesebb embere, a temesvári

Alhambra cabare volt igazgatója, aki pár napra jött Dévára. De most már megyek.

— Várjon.

— Mondja csak, kedves collega ur, hogy érzi magát Déván Harmath Jolán?

— Pompásan! A nagyszerű drámai hősnő kimondottan boldog. Végre sikerült neki valódi francia pudert és parfümöt szereznie *Albescu Virgil főtéri gyógyszertárában*. Battyán Kálmánnak, aki egyike a legszellemesebb embereknek, kijelentette, hogy hála Leichnernek, Harmath Jolánt most már ő is feleségül venné. Battyán egyébként nagyon boldog, mert a *Minorits szabócég* kirakatában gyönyörű vászonra bukkant és Minorits, aki nagy színészbarát, oly kedvező árért állít, elő Battyánnak egy pompás ruhát, hogy azt minden megerőltetés nélkül ki lehet fizetni. De most már igazán megyek.

— Hová?

— Jegyet előjegyeztetni a „Kis grizett“ előadására.

— Viszontlátásra!

Kovácsnay Arthur, társulatunk ifju, tehetséges, tulbuzgó tagjával történt meg az alábbi kedves eset.

Első szerepében egy inast kreált.

„Most még ne jöjjön be!“, ennyi volt az egész szerepe.

Már három nappal azelőtt minden színészt megkérdezett, jól mondja-e?

Elérkezik az előadás.

Végzava következik, az ügyelő valósággal belökte a színre.

A nagy lámpalázban elfelejti szerepét és mikor a sugó föl-sugta:

„Még ne jöjjön be“, sértődötten hagyta ott a szinpadot, hogy ő azért ment be, mert belökte az ügyelő.

*Kint a pusztán minden virág
Most bontogat szárnyat,
A szép lányok Dolcsig-féle
Grenadinba járnak.
Etvakltnak engemet is
A gyönyörű bokák,
Mert főtér 17. szám alatt
Veszik a harisnyát.*

A Kereskedelmi Tanács parkünnepélye.

Boldog idők legnagyobb parkünnepélyére emlékeztet a folyó hó 10-én tartott Kereskedelmi Tanács parkünnepélye.

Az idei parkünnepély ugyanazt a célt szolgálta, mint a tavalyi. A tavalyi mulatság brutto bevétele 17.000 lei volt, ebből 3000 lei a városi park renoválására, 14.000 pedig a kereskedelmi továbbképző tanfolyam céljaira fordított.

Az ünnepély délután 3 órakor kezdődött, de már a kora ebédutáni órákban nagy tömeg leptel a városi parkot és környékét.

A Kereskedelmi Tanács vigalmi bizottsága olyan programot állított össze, amilyent keveset látunk Déván.

A szászvárosi katonazenekar bevonulása vezette be az ünnepélyt.

A park diszítésének nagyszerű keretéhez teljesen méltó volt a belső kép is. Az utak mentén virágokkal és szallagokkal diszített sátrak sorakoztak egymás mellé. A sátrakban szebbnél-szebb kacagó asszony- és leányfejek igéző mosollyal kínálták inycsiklandó árujukat. Ezenkívül a közönség szórakoztatásáról is nagy mértékben volt gondoskodva. Cirkusz, körhinta, kacsavadászat, karikadobás, lepényevés, tombola, liba-

verseny, rudmászás, céllövölde állott a közönség rendelkezésére.

Az árnyas utakon fehérruhás lányok, kis diákok, komoly kopaszodó urak, elegáns hölgyek tömege hullámozott le és fel.

A felváltva játszó katonai és cigányzene hangjainál hamarosan megkezdődött a konfetti és serpentincsata, amely egyes helyeken valóságosütközetté fajult. A hangos síkogatást és nevetgélést egyszerre hangos kúrtszó szakította meg, figyelmeztetőül arra, hogy megkezdődik a tombolanyeremények kisorsolása. Értékesnél-értékesebb tárgyak vándoroltak a boldog nyerők tulajdonába. Tombola után az egész társaság széteszlott a különféle sátrakhoz, hol a tánc kezdetéig maradtak együtt.

A tánc 9 óra felé vette kezdetét: Simmy, Van Step, One-Step, Tangó, Keringő, Hora, Sárba következett egymásután. Az ifjúság egészen a reggeli órákig táncolt és a legjobb hangulatban oszolt szét.

Az ünnepség rendezése elsősorban *Kohn* Ferenc érdeme. A tanács agilis elnöke fáradhatatlanul dolgozott, hogy a nap sikerét biztosítsa. Ebben hűséges segítőitársai

voltak: Dr. Lázár Henrik, a tanács ügyésze, továbbá Breier Sándor és Hirsch László, akik a pénztári teendőket látták el. A vezetőség többi tagja is nagy ambícióval és lelkesedéssel állott a jótékony ügy szolgálatában.

Déva városintelligenciája anyagi áldozatot nem kimélve adózott a nemes ügynek.

Alábbi kis statisztika a vezetőséget, a sátrak vezetőit és a közönség egy részét foglalja magába:

Vezetőség:

Kohn Ferenc, Rhemann Zs., dr. Lázár H., Breier Sándor, Hirsch László, Hollós Antal, Balog Dezső, Löwy Lipót, Maschalkó János, Gál Ármin, Dániel Lajos, Józsa István, Milgram Viktor, Szegedi István, Daubner János, Donáth Géza, Rappaport Izsó, Tordai János, Fürst Simon.

Pénztárak: Özv. Javorans' yné, Lőrincz Irén, Seidenfeld Boriska,

Seidenfeld Irénke, Breier Vilmos.
Sátrak: Sütemény: Dr. Lázár Henrikné, Gál Árminné, Löwy Lipótné, Rhemann Zsigmondné, Holtzer Károlyné, Breier Irén, Rafael Irén.

Sörsátor: Lövenhardt Anna, Salamon Jakabné, Rafael Helén, Kandel Olga, Huszár Ilus, Kandel Irén, Donáth Rózsi.

Virsli-sátor: Götz Alfrédné, Gergely G.-né, özv. Mihályi Károlyné, Gál Kató (Béláé), Kandel Margit, Demeter Viktor, Gergely Géza.

Pezsgő: Dániel Lajosné, Arentschild M. Orbán Balázs.

Tombola: Albescu V.-né,

Balog Gézáné, Kálmán Zsofka, Blum Frida, Maschalkó Olga, Kohn Baba, Gál Kató (Nándoré), Schulhof Magda, László Mancsi, Gál Kató (Árminé), Milgram V.

Cukorka és dohány: Feigenbaum Frida, Gódel Dezső, Holtzer K., Kovordányi Magda, Fischer K.

PERÉNYI MANCI, a dévai színház primadonnája

Fagyalt: Gál Béláné, Konnerth Albertné, László Gizi, Schmidt Kató.

Konfetti: Laufer Vilmosné, Salamon Zsigmond, Szabó Mariska.

Helyreigazítás.

Beszámolónkból kimaradt Földes István, társulatunk minden tagjának kedves tatája, ki ugyanis mint színész és ugyanis mint adminisztrátor marandandó nevet szerzett magának a színészetnél.

Román Ferenc kedélyes apa és buffo szintén nagy művészi multtal rendelkezik.

Öt éves multtal és fényes jelennel rendelkező frakknadrág eladó.

Elcserélném vadonatúj menyasszonyomat butorozott szobáért.

Egy vidéki bácsi odaáll a színház pénztárához és kér egy jegyet. A pénztárosnő megkérdi, hogy hová, mire a bácsi indignálva feleli:

— Hová! Hát ide a mar-komba.

Apróságok.

Társulatunk kittinő énekesét, Jódy Károlyt forradalom alatt — akkor a székesfehérvéri társulat tagja volt, halálra ítélték. Az ítélet végrehajtása előtt megkérdezték tőle, hogy mi az utolsó kívánsága; el szeretném játszani még egyszer az ítélőbirák előtt legkedvesebb szerepemet Sztambul rózsájában, Achmed beyt, kérte Jódy. A birák egyike megkérdezte, hogy miért éppen ezt választotta utolsó kívánságának. Azért, felelte Jódy, mert a szigorú ítéletért legalább a bíró urak is elveszik méltó büntetésüket.

Szászvároson egyik estére a Délibáb herceg operette volt kintüze műsorra s Kubinszky titkár, aki híres heccmeister (a titkárok azt állítják, hogy nagyon jó színész, a színészek viszont, hogy inkább jó titkár) már a kora reggeli órákban elküldte a kellékest, hogy az esti előadáshoz okvetlenül szerezzen egy délibábot. Szegény fiu keresztül-kasul járta a várost s este holtfáradtan jött jelenteni Kubinszkyknak, hogy nem kapott sehol délibábot, — de az egyik játékaruházba úgy dél felé látott egy babát s ha megfelel, azt elhozhatja...

Mészáros Rózsának, társulatunk szép szőke tagjának, ki egy nagyváradai ügyész özvegye, van egy négy éves kis fia, Pistuka. Pistuka korát meghaladó tapasztalatokkal és tudással rendelkezik. Anyuskája elhatározza, hogy

csemetéjét bevezeti a zene titkaiba és ezért felkérte Schreiber Lojzit, társulatunk érdemes és tehetséges fiatal karmesterét, hogy Pistukát tanítsa. Az első óra után Mészáros Rózsik megkérdi

fiacskájától, hogy van megelégedve tanítójával. Mire Pistuka így felelt: Nagyon buta. Nem tud semmit sem Lóji bácsi, mert mindent én tőlem kérdez.

Kozma is azon színészekhez tartozik, akikről sohasem lehet rosszat mondani, annál kevésbé rosszat írni. Bármilyen szerepet osztanak rá, kedvvel, ambícióval oldja meg feladatát, mindig színész a színpadon és ez az oka, hogy bármilyen helyen rövid

időn belül szíve mélyéből megszereti őt a közönség.

Kérésünkre alábbiakban írta meg a nekrológját:

— Kimaradtam a harmadik kereskedelmiből és elmentem színinövendéknek, de a színiiskolát nem végeztem be teljesen, mert már 1902-ben levizsgáztam az Országos Színiegyesü-

letnél, melynek azóta tagja vagyok. Sokáig küzdöttem, míg annyit sikerült elérnem, hogy a kórusból kivessenek. Mint magánszereplő — Krémer Sándor azóta elhunyt — színigazgatónál kez-

CSILLAG LOLA
anyaszínésznő és komika,
aki a maga nemében páratlan Erdélyben

dettem. Tenoristánk nem volt és ezt a szerepkört kellett betöltenem. Játszottam össze-vissza mindenfélét, még opera hőstenort is. Négy évig tenorista voltam, voltam bonvivant és minden egyéb. Színészkedésem ideje alatt legtovább dr. Janovics Jenő kolozsvári igazgatónál működtem. Háromszor voltam nála. Egyszer két évig, három és fél évig és legutóbb öt évig. Nemrégiben alkalmam lett volna ismét visszamenni hozzá, nem mentem el, mert feleségem (nekem az is van, meg egy fiam is) nem akart oda visszamenni, holott a szülővárosa.

— Hogy milyen szerepet szeretek játszani? Nekem mindegy, a nevem „színész” és igyekszem ennek az elnevezésnek eleget tenni. Déván még nem voltam, nagyon jól érzem magam és mindig szeretettel fogok visszagondolni az itteni kellemes napokra.

Forró csirkepaprikást fujni házhoz jövök.

Színházi trombitás Hajek.

Komikus bárhova köpenyeforgatónak ajánlkozik.

HETI MŰSOR:

Kedd: Kis grizett.

Szerda: Babavásár.

Csütörtök: Gazdag leány.

Péntek: Hamburgi meny-
[asszony.]

Szombat: Árendás zsidó.

Vasárnap: Aranymadár.

NYILTTÉR.

Kozma Hugó találkozik Kubinszky Viktorral, társulatunk agilis titkárával, aki éppen expedíciós utjáról Petrozsényből tér vissza. Kozma csodálkozva veszi észre, hogy Kubinszky szájából arany fogak tömege ragyog ki. Kubinszky be sem várva a szokásos üdvözlést, örömmel újságolja, hogy *Dr. Gruber petrozsényi fogorvos* műtermében összes fogait megcsináltatta olyannyira, hogy álkapcsa jelenleg egész kis vagyont képvisel. A léghurut nekem többé már nem árt — végezte be beszédét boldogan Kubinszky.

Kozma erre, ki történetesen nagy fogfájásban szenvedett, gondolkozás nélkül felült egy Petrozsényba induló vonatra. Hazajövet találkozik Kubinszkyval, ki érdeklődik állapota iránt. Mire Kozma énekelve válaszolt:

A fogam, a fogam elvesztettem én
Aranyfog fog van már fájos fo-
[gam helyén.

Mire Kubinszky szintén énekelve válaszolt:

Nekünk többé nem fáj a fogunk
Dr. Grubernek ezuton is köszö-
[netet mondunk.

Felhő Ervin, társulatunk kitünő rendezője kiosztotta a „Piros bugyelláris“ szindarab szerepeit. Az egyik művésznő lekicsinyelte a neki szánt szerepet s megkérdezte a rendezőt:

— Mondja csak, rendező ur, nem kaphatnék én egy hosszabbat.

Mire a rendező készségesen felel:

— Oh igen, kedves nagysám, kaphat, de csak a „Sárga csikó“-ban.

Vándorutról visszamaradt fecske kanárinak ajánlkozik.

Szulamith előadásán történt. A harmadik képben tudvalevőleg a dajka beejti a gyermeket a kutba. Felvonás végén egy parasztasszony megállítja a jegyszédőt és nagy részvétellel kérdi:

— Kérem szépen, mikor lesz annak a gyermeknek a temetése?

Békebeli minőségben
készül ismét az

ERŐS-FÉLE

IBOLYA BLANKA CRÉM

a legjobb arcápolószer s a hírneves

CARBORIN

HAJREGULATOR

mely az őszülő hajnak
eredeti színét visszaadja.

Kapható:

Erős A. gyógyszerfárában, Déva.

HIRDESSZEN

a

„SZINHÁZ”

szépirodalmi lapban!

V. LAUFER

DEVA

KÖNYV-
NYOMDA

KÖNYV-
KÖTÉSZET

Izléses
munka!

Jutányos
árak!

PAPIRÁRUHÁZ

ÜZLETI KÖNYVEK.

ZENEMŰVEK

FOLYÓIRATOK.

Telefon

35

szám.

BŐR-, DISZMŰ- ÉS JÁTÉKÁRUK.

BREIER

TESTVÉREK

vas-, fűszer-, liszt-, termény-,
üveg- és porcellánkereskedés.

Képkeretezés.

Ablaküvegezés.

VILLANYERŐRE BERENDEZETT FAAPRITÓTELEP

Telefon 75.

DEVA

Telefon 75.

Strada Principele Carol (Hunyadi ut) 4 szám.

B. GÁL

DÉVA

ÜVEG-, PORCELLÁN- ÉS DISZMÜÁRU- ÜZLETE

értesíti a nagyérdemű közönséget, hogy

befőttes és ugorkás
üvegek megérkeztek

s az minden mennyiségben kapható.

KÁDÁR GABI.

Déval Színház.

Nyomatott V. Laufer könyvnyomdájában, Déva.